

Exitstrategien skal gå på at sørge for mere og mere irakisering, så man, som fru Thorning-Schmidt sagde, kan efterlade et fredeligt og stabilt Irak. Man skal ikke efterlade et uroligt, borgerkrigshærgt og anarkistisk Irak, man skal præcis efterlade det Irak, som fru Helle Thorning-Schmidt har efterlyst, og det går exitstrategien også ud på.

Hr. Morten Helveg Petersen mente, at når nu den tredje bataljon er på plads, kan vi godt rykke ud. Men som forsvarsministeren vil forklare om lidt, er den tredje bataljon faktisk ikke på plads, så man er ikke i stand til at rykke ud. Men hvis den kan komme på plads efter den 1. juli, forstår jeg, at hr. Morten Helveg Petersen vil være indstillet på at vente.

Til sidst vil jeg godt sige noget om det, der blev sagt om, at vores tålmodighed er ved at være opbrugt – jeg tror, det var hr. Per Kaalunds udtryk, at pr. 1. juli vil vores tålmodighed være opbrugt. Ja, man kan da godt være utålmodig over mennesker, men mennesker er jo nogle utaknemlige nogle, der ikke altid gør lige præcis det, man gerne vil, og på det tidspunkt, man gerne vil, så man kan ikke bare sige: Nu har jeg mistet tålmodigheden med jer, så nu kan Al-Qaeda eller baathisterne få lov til at få jer. Det minder mig lidt om Bert Brecht, som i fortvivlelse over Centralkomiteen sagde i 1953: Centralkomiteen er utilfreds med folket, opløser det og vælger et nyt. Men det kan man jo ikke. Det irakiske folk er jo også et folk, som har sine vanskeligheder og sine modstående interesser, der støder sammen.

Vi har støttet FN kraftigt i FN's rolle i den politiske proces, for FN ønsker ingen anden militær rolle end den, de har givet koalitionsstyrkerne mandat til. Vi har også støttet FN i hele indsatsen for et samlet irakisk folk, nu er der også mere aktiv deltagelse fra sunniternes side, end der har været før, men vi ønsker mere, og jeg er helt sikker, at også hr. Per Kaalund og hr. Morten Helveg Petersen ønsker, at vi får fremmet det, der hedder inklusionen, dvs. inddragelsen af sunnitter, så resultatet af det valg, der har været afholdt, bliver en regering, som samler og er repræsentativ.

Men det kræver tålmodighed. Det kræver faktisk tålmodighed at have demokrati. Diktatur handler kolossalt hurtigt og får kolossalt hurtigt skabt fred, men det er dødens fred, frygtens fred. Demokratiet er meget langsommere, så lad os nu ikke blive så utålmodige, at demokratiet bukker under på grund af vores utålmodighed.

Jeg vil opfordre til, at vi udviser tålmodighed og udviser forståelse for vanskelighederne. Vi skal drøfte spørgsmålet i maj, og så kan vi se på situationen igen, men i dag vil jeg takke for, at det brede flertal stadig respekterer FN's kalden og Iraks kalden og støtter de soldater, der er dernede – ikke som korsfarere, men som hjælpere.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Nu vil jeg ikke gå ind i en længere diskussion om det rigtige og/eller forkerte i det forslag til folketingsbeslutning, der er blevet fremsat som grundlag for Irakkrigen, men jeg undrer mig bare over, at jeg ikke hører nogen form for refleksion eller selverkendelse fra udenrigsministeren og heller ikke fra regeringen, og derfor vil jeg stille et meget enkelt spørgsmål: Vil udenrigsministeren medgive, at der er gjort noget forkert fra den danske regerings side i dens støtte til Irakkrigen og det, der er sket efterfølgende? Er der noget, som ministeren vil indrømme er en fejl?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det ville jeg meget, meget gerne indrømme, hvis jeg kunne se, vi havde begået en fejl i forbindelse med udsendelsen af de 530 mand, vi har dernede. Der kan da være sket personfejl, men med hensyn til strategien, indsatsen og målsætningen kan jeg ikke rigtig se nogen fejl, og der gøres en fremragende indsats dernede.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Ja, det var jo et klart svar.

Jeg må understrege, at jeg har meget stor respekt – og det tror jeg alle har, også dem, der er imod krigen – for de danske soldaters indsats i Irak, og at jeg ikke finder det reelt, men faktisk meget utilstedeligt, hvis man prøver at sige, at de, der er imod Irakkrigen, er imod det, de danske soldater udretter i Irak, og nærmest siger, at det var de danske soldater, der traf beslutningen om at gå i krig. Det er det jo ikke. De er selvfølgelig udsendt til Irak af en regering med et spinkelt folketingsflertal bag sig, og de gør sikkert en fremragende indsats. Men udenrigsministeren kan da ikke mene, at man nu skal bruge soldaternes indsats som forsvar mod de bevisligt fejlagtige argumenter for at gå i krig.